

Tots preguem per tots

Romà Casanova, bisbe de Vic

Avui diumenge acabem la Setmana Vocacional al nostre Bisbat. Han estat vuit dies de pregària, que iniciàrem amb el Diumenge del Bon Pastor, diada en que celebràvem la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions. És clara la relació entre el diumenge del bon Pastor i les vocacions d'especial consagració que fan present el pasturatge del Crist en la seva Església i en el món. Fou sant Pau VI qui, l'any 1963, instituï aquesta jornada de pregària, intuïnt la necessitat de posar l'atenció en la manca de vocacions al sacerdoci i a la vida consagrada, incloent-hi les vocacions missioneres i contemplatives. Han passat seixanta-tres anys i la urgència de l'oració d'intercessió, perquè el Senyor ens beneeixi amb moltes i santes vocacions, continua viva.

Tota la comunitat cristiana ha de pregar, acompanyar i crear espais de fe perquè cada persona pugui escoltar la crida de Déu

El nombre de les vocacions a la vida sacerdotal i religiosa és un índex que manifesta la vitalitat de la comunitat cristiana. De fet, el procés evangelitzador arriba a la seva maduresa quan hom es pregunta en pregària: «Senyor, què voleu de mi?» Descobrir el somni que Déu té per a mi i, per consegüent, quin és el meu lloc en el servei de l'Església i de la societat, no és solament per a alguns, sinó per a tot cristià. Cadascú ha de pensar: no sols tinc una missió, sinó que «soc missió». Cal, doncs, tenir molt present aquest principi en el treball catequètic amb infants, joves i adults. Per a aconseguir aquesta fita vocacional hem de recordar – com ho expressa el Sant Pare en el missatge per a aquesta jornada– la importància de la cura de la interioritat de la persona com a espai de rela-

ció amb Jesús. Solament des d'aquesta relació es pot experimentar la bellesa i bondat de Déu en la pròpia existència. Des d'aquesta confiança en l'amor i la providència de Déu cadascú pot plantejar-se el repte d'escoltar Déu i respondre a la seva crida.

Aquest és el gran repte de la nostra Església en aquest moment d'urgència missionera i, per tant, de necessitat d'evangelitzadors enamorats del Crist. Tots –famílies, parròquies, comunitats religioses, bisbe, preveres, diaques, catequistes, educadors, fidels laics– hem de comprometre'ns a crear àmbits on brilli la fe viva, la pregària constant, l'acompanyament fratern, a fi que la crida de Déu pugui sorgir i madurar en molts cors per a la felicitat i salvació de cada un de nosaltres i de tot el món. Hem de pregar, doncs, tots per tots, perquè les respostes a la crida de Déu són per al bé de tota l'Església i, per mitjà d'ella, del món sencer.

